

Sygn. akt II KO 118/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie K. J.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 289/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt XVIII K 133/15, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego, powołując się podstawę z art. 540 § 1 ust. 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542§1 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 289/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt XVIII K 133/15, składając jednocześnie wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zgodnie z

utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem wyrażanym na gruncie postępowania kasacyjnego, który zachowuje aktualność również w postępowaniu wznowieniowym, wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2022r., sygn. akt I KO 38/22). Zdaniem Sądu Najwyższego w przypadku wniosku o wznowienie postępowania już pobieżna i wstępna jego analiza powinna prowadzić do uznania jego oczywistej zasadności ze względu na podniesione w nim argumenty i okoliczności.

W ocenie Sądu Najwyższego sytuacja taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Nie przesądzając jednak ostatecznego rozstrzygnięcia dotyczącego wniosku obrońcy skazanego z dnia 30 listopada 2022 roku, uznać należy, że argumentacja w nim zawarta nie świadczy o jego oczywistej zasadności.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego K. J. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532§1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 289/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt XVIII K 133/15.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.